

SENTÈNCIA 18-94 DE 13 DE DESEMBRE DE 1994

Estafa.- "Dol civil".- Indicis.- Despeses processals.

Ponent: M.I. Sr. Josep Lluís VÀZQUEZ SOTELO

ANTECEDENTS

1. RESULTANT: que en la causa de referència es va dictar pel Tribunal de Corts aute de data 17 de març de 1994, pel qual, d'acord amb el sol·licitat pel Ministeri Fiscal, va acordar el sobreseïment provisional, per no resultar acreditat en el sumari que els querellants haguessin lliurat al querellat les quantitats en què es consideren, defraudats.

2. RESULTANT: que contra l'aute de sobreseïment s'ha interposat el present recurs de suplicació pels querellants Srs. H. H. i R. N. sota la representació i defensa del seu lletrat Sr. C. i F. (que prèviament s'havia oposat a la petició de sobreseïment) al·legant com a fonaments del seu recurs els següents, segons apareixen exposats al seu escrit d'interposició del recurs: es reconeix que és cert que no existeixen documents acreditatius dels fets delictius que s'atribueixen; no obstant això en tractar-se d'un delictes d'estafa, l'engany com a element configurador es dedueix de les dades que s'assenyalen com a indicis, a saber: 1) el fet que els perjudicats fossin coneixedors d'automòbils i afeccionats a l'automobilisme; estant subscrits a les revistes especialitzades i a entitats automobilístiques, havent pagat per l'automòbil Toyota Celica Turbo 4 WD a què es fa referència a la causa un preu superior al que corresponia (i la diferència és de gairebé un milió de pessetes) només pot explicar-se per haver existit l'engany; 2) les contradiccions sobre la constitució de l'aval pels tràmits administratius i duaners i, 3) en darrer lloc, els antecedents que la empresa "A. C." del querellat, per altres fets similars en la venda d'automòbils. L'esmentat recurs va ésser admès pel Tribunal de Corts i previs els tràmits legalment establerts es va citar a les parts per comparèixer davant aquest Tribunal Superior.

3. RESULTANT: que assenyalat el dia per a la vista del recurs, es va celebrar davant d'aquest Tribunal Superior, amb informe del lletrat recurrent, basant el seu recurs, insistent en els mateixos arguments en què va fonamentar el seu recurs ("és impensable que el seu client volgués comprar l'automòbil pagant un milió de pessetes més del que costaria a la botiga del costat, i els antecedents penals

del querellat per estafes en la venda d'automòbils") informant, a continuació, el Ministeri Fiscal, que es va oposar al recurs i va tornar a sol·licitar el sobreseïment per falta de proves ja que els xecs lliurats van ser nominatius i la qüestió presenta una il·licitud civil però no penal, oposant-se també al recurs del lletrat del querellat, que s'adherí a la petició del Ministeri Fiscal al·legant per les raons que va exposar, quedant el recurs vist per la seva decisió.

FONAMENTS DE DRET

1. CONSIDERANT: els fets, tal com resulten de les actuacions, no poden considerar-se com a constitutius del delictes d'estafa ni només indiciàriament (cosa que seria suficient per justificar la continuació de la instrucció de la causa). Les tres dades que el recurrent al·lega com a indicis pròpiament no ho són. No hi ha constància del lliurament de les quantitats que s'al·leguen pel recurrent mes enllà dels xecs nominatius. I encara que existís constància de tal lliurament de quantitats, no per això la compra-venda de l'automòbil constituïria un delictes d'estafa, ja que no tot error en el preu o en les circumstàncies que el comprador pugui cometre amb relació a la cosa adquirida ha de convertir la compra-venda en el tipus penal de l'estafa. Per fer-ho seria necessari que s'hagués demostrat que no va haver-hi un simple error en el preu o la qualitat de la cosa venuda sinó que va existir una maquinació o artificio suficientment important i maliciosament tramit pel querellat per captar la voluntat del perjudicat, i és sabut que en el comerç s'opera amb un marge de "dol civil" que s'utilitza per presentar les qualitats de les mercaderies o per justificar el seu preu, ja que els jurisconsults romans el definien com a "dolus bonus" per distingir-lo de la insidia greu o "dolus malus", de manera que només aquest darrer resultava intolerable i era reprimat pel Dret (encara que no necessàriament pel Dret Penal).

2. CONSIDERANT: que les altres dades que el recurrent ha al·legat com indicis tampoc no poden ésser preses com a tals per establir la culpabilitat més enllà de tot dubte raonable, com s'exigeix en l'etapa processal en què es troba la causa. Les contradiccions del querellat, que assenyala el recurrent, a més d'haver estat ja valorades, es refereixen no a l'operació en si, sinó a l'aspecte de l'aval administratiu i no acrediten la presència de l'engany previ a l'operació. I els antecedents penals que per fets similars atribueix el querellant al querellat (a part de la circumstància de si en els fets intervingué el pare o el fill), el cert és que no es poden prendre com a fonament per establir l'autoria d'un fet delictiu o l'actuació específicament maliciosa, ja que la resolució en

aquest moment processal no es refereix a la conducta de l'inculpat sinó a si està establerta, com a mínim indiciàriament i més enllà de la sospita, l'autoria o la intervenció del querellat en els fets que van donar lloc a la formació de la causa, i la circumstància que s'hagin pogut cometre diversos delictes no significa que, només per això, se'n hagi comès un altre més.

3. CONSIDERANT: finalment s'ha d'assenyalar que, com encertadament ha indicat el Ministeri Fiscal, el fet presenta tots els caràcters d'una compra-venda en la qual ha pogut incórrer-se per part del venedor en algun gènere d'il·licitud que ha d'ésser reparada mitjançant el procés civil i davant la jurisdicció corresponent, per la qual queden reservades als querellants les accions que els assisteixen.

4. CONSIDERANT: que, per tot això convé desestimar el recurs de suplicació, confirmant la sentència recorreguda, i imposant les costes causades a la part recurrent.

Vistes la Constitució, el Codi penal, el Codi de procediment penal, la jurisprudència d'aplicació, així com els usos i costums i d'altres fonts del Dret del Principat d'Andorra.

D E C I D I M

1. Desestimar el recurs de suplicació interposat en la causa i rotlle de referència.

2. Imposar el pagament de les costes processals causades en aquest recurs al recurrent, el qual té la possibilitat de reservar les accions civils que l'assisteixin.

3. Declarem la fermesa de la sentència recorreguda, acordant la devolució dels autes al Tribunal de Corts amb testimoni d'aquesta sentència, per al seu compliment i la seva execució. Demanem l'avís de recepció.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i firmem.